

Műút

„Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Áfra János (1987, Debrecen) költő · Bazsányi Sándor (1969, Miskolc–Piliscsaba) kritikus, a PPTÉ esztétika tanszékének oktatója · Biró Krisztián (1994, Miskolc) költő · Csepella Olivér (1990, Budapest) tervezőgrafikus · Fellingner Károly (1963, Jóka, Szlovákia) költő · Ferencz Mónika (1991, Göd) költő · Gilbert Edit (1963, Pécs) egyetemi docens, irodalomtörténész, műfordító · Hartay Csaba (1977, Szarvas) költő, őstermelő · Janáky Marianna (1955, Makó) költő, író, tanár · Lackfi János (1971, Zsámbék) költő, író · Lapis József (1981, Debrecen–Sárospatak) kritikus, szerkesztő · Lengyel Imre Zsolt (1986, Budapest) kritikus · Lénárd László (1977, Rákoscaba) költő, képregényalkotó · Németh Ákos (1964, Budapest) drámaíró · Németh Zoltán (1970, Ipolybalog, Szlovákia) költő · Nyerges András (1940, Budapest) író · Ménesi Gábor (1977, Hódmezővásárhely) újságíró · Mohácsi Balázs (1990, Pécs) kritikus · Murányi Zita (1982, Budapest) író, költő · Nagy Csilla (1981, Balassagyarmat) irodalomtörténész, szerkesztő · Orcsik Roland (1975, Szeged) költő, műfordító, a Tiszatáj szerkesztője · Smid Róbert (1986, Budapest) irodalmár · Sümegei György (1947) muzeológus, művészettörténész · Szabó Gábor (1964, Szeged) egyetemi docens · Szekrényes Miklós (1965, Sajóvamos) író · Toroczky András (1981, Budapest) költő · Turi Márton (1986, Budakalász) kritikus · Turi Tímea (1984, Budapest) költő, szerkesztő · Varga Melinda (1985, Kolozsvár, Románia) költő, újságíró · Váró Kata Anna (Debrecen) kritikus · Vécsei Rita Andrea (1968, Budapest) író, költő

E számunkat **Borsos Lőrinc** művei, illetve azok részletei díszítik. A reprodukciókat a szerző engedélyével közöljük.

Műút · irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat · ISSN 1789-1965 · Megjelenik a **Szépírók Alapítvány** kiadásában Miskolcon · Főszerkesztő: **Zemplényi Attila** (zemplenyi@muut.hu) · Szépirodalom, képregény, olvasószerkesztés és korrektúra: **kabai lóránt** (kkl@muut.hu) · Kritika, esszé: **Jenei László** (jenei@muut.hu) · Művészet: **Bujdos Attila** (attila.bujdos@muut.hu) · Képszerkesztés, design: **Telling András** (telli@chello.hu) · Képanyag és felelős kiadó: **Kishonthy Zsolt** (kishonthy@muut.hu) · **Szerkesztőség:** 3530 Miskolc, Széchenyi I. u. 14. · +36 46 326 906 · muut@muut.hu · www.muut.hu · www.facebook.com/muutfolyoirat · twitter.com/muut_folyoirat · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** (szepmestersegek.alapitvany@gmail.com) · Layout és logo: **Szurcsik János** (mail@janos.at; www.janos.at) · **Előfizethető: Szépírók Alapítvány** (3530 Miskolc, Széchenyi István u.14. · Tel.: +36 46 326 906) és az **OTP Bank Nyrt. Miskolci Igazgatósága** 11734004-20412245 számlaszámán, pontos elérhetőség megjelölésével, közvetlenül vagy postai átutalással · Előfizetési díj egy évre: 4740 Ft. Nyomda és kötészet: **Tipo-Top Nyomda**, Miskolc · Felelős vezető: **Solymosi Róbert** · Műút portál: **www.muut.hu** · ISSN 1789-2635 · Szerkesztik: **Antal Balázs** (antal.balazs@muut.hu) · **kabai lóránt**

nka

MissionArt
Galéria

Miskolc
Vendégvár

Áfra János Körkörös romok

Igen, most az ígéretre várnék, hogy majd jössz, látlak, beszélünk, de nem ma, így, hanem akkor, ha egyszer még újra lehetünk együtt úgy, ahogy. Másképp, mint amit most egymásra kényszerítünk. Ölelést, csendes odafordulást, önfeledt nyugalmat és beteljesülő ígéretek várják — de nincs mire, mert rád telepszik és megrémiszt vágyakozásom, ami, érzed, valamit megint követelni kezd.

Pedig te csak önmagadban, tőlem függetlenül tudsz szeretni — de tényleg van ilyen szerelem? Ha igen, én még próbálnék várni a kapuinál rád, s ahogy állnék az áttörhetetlen látszó fal előtt, úgy néznél rám, mint a kedvenc képemen. Nem is rám néznél, inkább mellém, a tűzfal felé mutatva, mintha látni lehetne rajta valahol egy bejáratot, pedig a titkos ajtó benned, csak hogy rejtve hagyod.

Szerinted ez csakis úgy működhet, ha nem kérlek, ha nem kell mindig igent mondanod, ha nem várom el, hogy folyton velem akard, ha nem várok válaszokat. De akkor mégis mi teremt alapot a közös térhez? Szóval fogadjam el, hogy te többre nem vagy képes, elmondhatatlanul szeretsz, ám több idő akkor sem lesz, és változatlanságod káprázatában rám nézni is elfelejtesz. Akkor menj, csak könyörgök, ne keress!

De látni szeretnél, tudni akarsz rólam, nem bírod elképzelni nélkülem, mondd, s vágyini kezdesz rám, miután menekülésre kényszerítettél. Aztán hajszojok egymást egy növekvő körben, hol sosem érhetlek utol, mert nem állnál meg semmiért, nem engednél közel senkit, és én sem tudom többé nyugton remélni a dolgok beteljesültét. Mégis túl késő, hogy leállítsam ostromom — mert igenis hinned kell minket, ha másképp akarsz,

másképp kell akarnod, ha még hinni szeretnél bennünk, de háborúink romjai közül végül nem találunk kijáratot, fejünket pedig már így is túl közel emeltük a Naphoz. Idegenek többé úgysem lehetünk, a barátoddá viszont hogy válhatnék, amíg szeretjük egymást, így, ahogy szeretjük, vonzzuk egymást, így, ahogy vonzzuk, érezzük egymást, úgy, ahogy érezzük?

Próbáltad már? Ne akard tudni, hová vezetne ez... Azért nem voltál még ilyen helyzetben, mert nincs ilyen helyzet. Elvesztesz mindenemmel vagy megtartasz mindenemmel — az összes többi farsztó kísérletünk csak elnyújtja a szenvedést. Amiről sajnálkozva bár, de lemondta, el kell, hogy engedj, máskülönben lassan beleég a gyűlölet a szeretet szerveibe.